

Ifjűmunkásparlament Szegeden

Tegnap, hétfőn ült össze első ízben ifjűmunkásparlament Szegeden. A KISZ Központi Bizottsága és a Csongrád-megyei KISZ-bizottság azért hívott egybe mintegy 80 szegedi és megyei üzemi KISZ-titkárt, aktivistát, hogy segítségüket kérje a „KISZ munkája és feladatai az iparban dolgozó munkásifjúság körében” című készülő KB-anyag összeállításához. Ebből a célból már több megyében rendeztek ifjűmunkásparlamentet. A szegedi parlament munkájában résztvett Csakmag György, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának osztályvezetője és Hofmann Márton, az SZMT titkára is.

Bíró Lajosnak, a KISZ Csongrád megyei bizottsága első titkárának megnyitója után Mészáros Zoltán, a KISZ KB ifjűmunkás osztályának vezetője tartott vita-indító előadást. Ezután a nyolc iparágat, összesen 32 üzemet képviselő parlament két szekcióban látott munkához. Az egyikben — melyet Bíró Lajos vezetett — első sorban a férfi dolgozók, ifjűmunkások, műszakiak, közgazdászok problémáit beszélték meg, a másikban — ahol dr. Földi Gábor, a KISZ szegedi városi bizottságának titkára elnökölt — a fiatalasszonyok, édesanyák életéről és körülményeiről tárgyaltak a résztvevők.

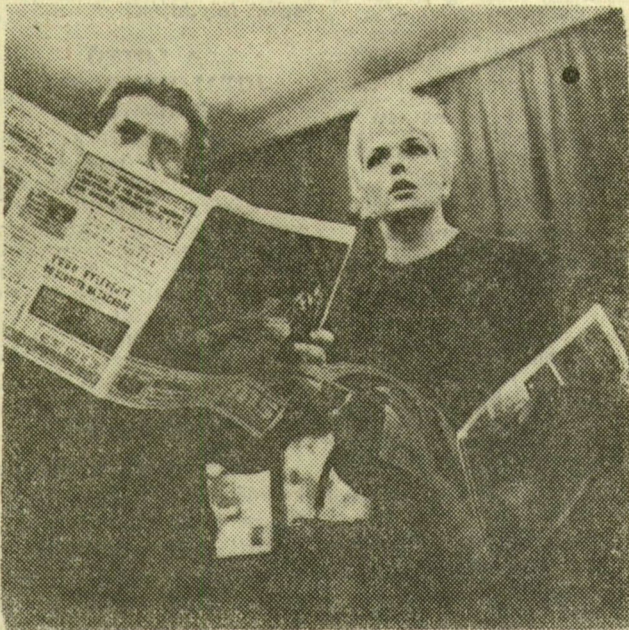
A tartalmas, élénk vita négy témakört ölelt fel, mégpedig igen alaposan. Szó volt az üzemi fiatalok élet- és munkakörülményeinek változásáról, sokan foglalkoztak üzemi fejlődésével, a munkaerővándorlással, a vidékről bejáró fiatalok problémáival, az átlagkeresetek alakulásával és — érthetően — a lakáshelyzetéről is. Természetesen napirendre került a KISZ lakáspolitikai akciója. Hasonlóan érdeklődést váltott ki a KISZ üzemi munkájának több aktuális kérdése.

se. Elsősorban a KISZ-élet tartalma s befolyása a fiatalokra, a munkásifjúság politikai, gazdasági, erkölcsi és kulturális helyzete. A harmadik kérdéscsoport, mely foglalkoztatja a vita résztvevőit: az üzemi fiatalok részvétele a gazdasági munkában, a KISZ- és a szakszervezet termelési mozgalmának eredményessége. Végül elemezték az ifjúsági szövetség kommunista és tömegszervezeti jellegének érvényesülését, valamint a szerve-

vezeti élet és a vezetés hatékonyságának alakulását.

A vita befejezése után ismét együttes ülést tartott a megye ifjűmunkásparlamentje. Ribánszki Róbert, a KISZ KB titkára és Mészáros Zoltán foglalta össze az elhangzottakat. Mindketten hangsúlyozták, hogy a KISZ Központi Bizottságának most készülő anyagához sok értékes hozzászólással és javaslattal járultak hozzá a szegedi és Csongrád megyei üzemi fiatalok.

Ismerkedés

A csehszlovák Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága és a KISZ Központi Bizottsága együttes rendezésében „Képek a csehszlovák ifjúság életéből” címmel fotókiállítás látható Budapesten, a csehszlovák kultúra helyiségeiben. Képzünk: A kiállítás látogatói a Mladý Svet című csehszlovák ifjúsági képeslappal ismerkednek.

Gyöngyházlakk — Színes technika — Táskák

A Szegedi Fényképész Ktsz új műtermet nyitott Csongrád megye több helységében a múlt évben: Szentesen, Szegváron és Székkutason. Tovább korszerűsítették a szegedi központi műtermet; 70 ezer forintért egy új fényképezőberendezést vásároltak, s 20 ezer forintért olyan nagyítógépet szereztek be, amelynek segítségével nemcsak előhívják a színes filmeket, hanem nagyíthatnak is színes képeket. A szövetkezet félmillió forint nyereséggel zárta a múlt évet, amelynek eredményeképpen 110 ezer forint részesedés illeti meg a ktsz tagjait.

Tíz évvel ezelőtt mindössze 12 taggal indult az Univerzál Ktsz, ma 170-en dolgoznak telephelyein. Kitűnő eredménnyel — a múlt évben 22 millió forint értékű munkát végeztek el — 4 millióval többet, mint 1965-ben. Mintegy kilenc afrikai országba, valamint a Szovjetunióba, Bulgáriába és Csehszlovákiába exportálták sikeres termékeiket, a gyöngyházlakkot és gyöngyházpasztát. Lakossági szolgáltató tevékenységük — amely szénhordástól a taxi gépirásig mintegy húszfajta munkát jelent — közel 1 milliót ért 1966-ban.

Az átalakulás óta üzemeltette munkáját a Szegedi Szabó Ktsz. Ma már sorozatosan készíti ízléses, divatos női ruhákat, orkáncabátákat, különleges, műszörmével bélelt kabátokat. A 230 tagú szövetkezet is szépen dolgozott a múlt évben: 35 millió forintos termelési eredményt

Mérlegzárás a ktsz-ekben

ért el. Norvégiába, Belgiumba és a Szovjetunióba mintegy 6 millió forint értékű exportmunkát végzett, s egy osztrák cégnek bér munkában 1 millió forintért szivacska-bátokat varrtak.

A Cserépkályha-készítő és Javitó Ktsz harminc tagja elégedetten tekinthet vissza az elmúlt évre, 1 millió 215 ezer forint értékben készítették új kályhákat, javítottak régiakat a lakosság részére, s a közületeknek végzett munka meghaladja az 1 milliót.

Milliók ráadás a 11 millió

forintos tervre, főként exportnövelésből, s összesen 100 ezer darab divatos, mutatós női táskát — ez a Szegedi Bőrdíszmű Ktsz munkájának tavalyi mérlege. Termékei iránt egyre nagyobb az érdeklődés; a hazai üzletekben kívül ma már szovjet, finn, belga kirakatokban is láthatók a szegedi bőrdíszművesek munkái.

Könnypipari gépkalkatrészeket készítenek műanyagból, valamint kisebb műszaki gumicikkeket állítanak elő a Szegedi Gumijavitó Ktsz-ben. A múlt évi munkájuk jó eredményt hozott — mintegy 11 és fél millió forint értékű termelést végeztek el. Tülteljesítették szolgáltató tevékenységüket.

A szegedi Felszabadulás Tsz-ből

Közel 29 millió forint értékű áru

A szegedi Felszabadulás Tsz gazdái tegnap délelőtt a Vörös Csillag Filmszínházban tartották közgyűlést. Ezen a tsz 1967. évi termelési tervét, költségvetését, valamint a premizálási és bérmodosítási javaslatokat beszélt meg, illetve hagyta jóvá a közösség.

Arendás György tsz-elnök a beszámolóban ismertette, hogy növény- és zöldségtermesztésből 17 millió 800 ezer forint, állattenyésztésből pedig mintegy 7 millió 300 ezer forint bevételre számíthatnak. A közös gazdaság idén összesen közel 29 millió forintot árbevételre tervez. A különböző építkezésekre 3 millió 910 ezer forintot költenek; emellett, hogy ebből 3 millió 250 ezer forint saját erőből történő beruházás.

A Felszabadulás Tsz idén 187 hízómarhát és 1100 sertést értékesít szerződésre. A városi dolgozók ellátását

szolgálja a tsz azzal is, hogy 22 ezer 660 darab csirke értékesítését tervezi.

Érdekes javaslatot terjesztett elő Szilágyi Ernő főigazgató, a premizálással és néhány bérmodosítással kapcsolatban. Az állattenyésztők keresetét úgy módosították, hogy elsősorban az elévített munka eredménye szerint gyarapodjon. A jutalmazási rendszer fokozza az anyagi érdekeltséget a termelésben. E cél szolgálata kivánják állítani a gazdaságvezetők a szocialista munkaversenyt, amelyet az Októberi Forradalom 50. évfordulója tiszteletére indítanak.

Az öreg tsz-tagokat örvendeztette meg Csonka Jánosné, a szociális bizottság elnökének beszámolója. Újabb juttatás a nyugdíjas tsz-tagok számára, hogy idén bérmentesen műveljék a tsz a háztáji földjeiket.

A termelőszövetkezetek megyei tanácskozása elé

Pártunk IX. kongresszusának elvi állásfoglalása alapján összehívják a Termelőszövetkezetek I. Kongresszusát.

Az előkészítő munka során olyan álláspont alakult ki, hogy 1967 áprilisában indokolt megtartani az országos kongresszust. Előtte országsszerte meg kell rendezni a szövetkezeti- és megyei tanácskozásokat.

Megyénk tsz-ei és termelőszövetkezeti csoportjai január 15-e és február 28-a között közgyűléseket tartottak, ezeken 154 szavazati jogú küldöttet választottak meg a holnapi megyei tanácskozásra.

A lezajlott közgyűlések alapján az a tapasztalatunk, hogy a termelőszövetkezeti gazdák bizalmából olyan küldötteket választottak, akik alapos ismerői és tapasztalt harcosai a szövetkezeti mozgalomnak. Nagy számban vesznek részt a megyei tanácskozásokon a szövetkezeti mozgalom veteránjai, valamint a párt-, állami- és társadalmi szervek meghívott képviselői is. E kedvező összetétel biztosítékot ígér arra, hogy magas színvonalon vitathatjuk meg Csongrád megye szövetkezeti mozgalomának eredményeit, jelenlegi helyzetét, a IX. kongresszus határozataiból eredő mezőgazdasági feladatokat, a bevezetett vagy bevezetendő új intézkedéseket (például a munkadíjazás, az új földtörvény, nyugdíjtörvény, betegségi segély stb.).

A sikeres tanácskozás alapvető feltétele természetesen az, hogy a küldöttek és meghívottak alapos és reális értékelést kapjanak a megye szövetkezeteinek helyzetéről. Az értékelés híven tükrözze a szövetkezetek gazdasági és politikai fejlődését, az elért eredményeket és hibákat. Nagyon fontos, hogy a tanácskozásokon szó esék a szövetkezeti parasztság és a falu társadalmi életében bekövetkezett történelmi változásról. Ugyanakkor nem kevésbé fontos az sem, hogy a felszólalók minél több ösztönös véleményt, hasznos javaslatot mondjanak el, ezzel is segítve a tanácskozást, majd a kongresszus munkáját.

A megyei tanácskozást előkészítő bizottság beszámolója nyilván tartalmazza majd a szövetkezetek eredményeit, ezért ezek ismertetésével e cikkben nem foglalkozom. Lényegesebbnek tartom — természetesen a teljesség igénye nélkül — azoknak a

Írta: Rózsa István

kérdéseknek a felvetését, amelyek problémaként jelentkeznek a termelőszövetkezetekben, a termelőszövetkezeti mozgalomban. Úgy gondolom, a tanácskozáson is e kérdések megvitatása lesz a vita középpontjában. Bizonyára felmerül az érdekezés, hogy a szövetkezeti gazdaságok a ráfordítási költségek csökkentése mellett a korszerű termelési technikai módszerek bevezetésével és alkalmazásával miként növelhetik a termelést és a hozamokat?

Az önálló szövetkezeti gazdálkodás problematikus kérdése az is, hogy a szövetkezeti jelleg erősítésével egy időben vállaltszerű gazdálkodást folytassanak a szövetkezeti nagyüzemek, közben térjenek át a rendszeresen fizetett garantált munkadíjazásra. Alapvetően fontos cél, hogy a szövetkezeti tagok a közösen végzett munkájuk által magasabb és biztosított jövedelemhez juszanak és ez a jövedelem mind arányosabb legyen a munkások jövedelmével. Kedvezőtlen, s akadályozó jelenség e kérdés megoldásában a gyengén gazdálkodó szövetkezetek jelentős száma, a nagyüzemi termelés lehetőségeinek még nem kellő kihasználása. Sajnos a szövetkezeti gazdaságok fejlődése megyénk területén eléggé differenciált. Ez a különbözőség természetesen a gazdák jövedelmében is megmutkozik. E probléma megoldásának keresése, rendezése országosan, így megyeileg is időszerűvé vált.

Gond a mezőgazdaság nagyobb anyagi, műszaki megvalósulásának kérdése is. Ezért az iparnak nagyobb szerepet kell vállalnia a mezőgazdaság igényeinek kielégítéséből. Jobb gépekkel segítse a tsz-eket, több műtrágyát és növényvédőszerrel állítson elő. A jövőben még inkább, mint eddig a mezőgazdaság nemcsak nyersanyagszállítója, hanem nagy belföldi fogyasztója is lesz az iparnak. Ezt már most feltétlenül figyelembe kell venni, és számítani kell rá az ipar illetékes vezetőinek.

A modern nagyüzemi termelés kialakulásával a növénytermesztés, az állattenyésztés és az élelmiszertermelés területén gyors ütemben terjed a társadalmi munkamegosztás és erősödik a lépcsőzetes (vertikális) összekapcsolódás. Ezért a mezőgazdaság és az élelmiszeripar koordinációját az előzetes időben szintén erősíteni kell.

Sok területen már megvan a lehetőség annak — és még inkább nő e lehetőség a gazdasági reform bevezetése után — hogy egyes iparvállalatok és felvásárló szervek szorosabban együttműködjenek a szövetkezeti nagyüzemekkel. A mi megyénkben különösen sok lehetőség van erre, főleg a termékek változtatása, félkésztermékek előállítására és csomagolás területén. Csongrád megyéből jelentős mennyiségben szállítanak a mezőgazdasági nagyüzemek zöldséget, gyümölcsöt és gyümölcsöt exportra. Ahol az adottságok egyébként is megvannak — elegetendő munkaerő is áll rendelkezésre —, indokolt, hogy az exportáru válogatását, csomagolását, a rakodást a termelőszövetkezeti tagok végezzék el, természetesen megfelelő anyagi térítés ellenében.

A jövő feladatahoz tartozik a szocialista tulajdon két formájának — az állami és szövetkezeti tulajdonnak —

a továbbfejlesztése. Mi úgy tekintjük, hogy hazánkban a szövetkezeti tulajdon nem átmeneti jellegű lesz.

A szövetkezetek társadalmi súlyának elismerését fejezi ki az is, hogy országosan rendezzük a földtulajdonjogával és használatával kapcsolatos kérdéseket. Ez a mi történelmi viszonyaink között lehetséges, és a társadalmi-gazdasági fejlődés szempontjából is indokolt. A földtulajdonnak és a földhasználatnak a fokozatos és különülése egyre inkább zavarta a termelőszövetkezetek földhasználatának biztonságát. A földtulajdon rendezése azonban semmi esetre sem lehet kampányfeladat, végrehajtása több éves folyamatos és igen körültekintő munkát igényel.

Úgy gondolom, hogy a tanácskozáson, de a jövőben is, feltétlenül több gondot kell fordítanunk a termelőszövetkezeti csoportokra. Ezek az alacsonyabb típusú szövetkezetek a megye termelőszövetkezeti mozgalomának szerves részei. Az alapszabály szerinti működésen keresztül erősíteni kell a termelőszövetkezeti csoportokban a közös vonásokat, a közös tevékenységet. Számos jó példa bizonyítja a termelőszövetkezeti csoportok eredményes működését. Több tisztes közös vagyonnal, új telepítési közös nagyüzemi szőlővel és gyümölcsösökkel, közös állatállománnyal és jelentős gépparkkal rendelkeznek.

Feltétlenül szükséges az ösztönös eszmecsere a termelőszövetkezetek társadalmi képviseleti szerveinek, a termelőszövetkezeti szövetségek jövőbeni feladatairól, működéséről. Parasztságunk nagy várakozással tekint a termelőszövetkezeti szövetségek megalakulása elé. A termelőszövetkezetek országos kongresszusa után megyénkben is megalakulnak a területi termelőszövetkezeti szövetségek. A területi szövetségek gazdasági körzetként működnek majd, de indokolt esetben egy megyében egy szövetség is alakulhat. Ennek eldöntése a kongresszus iránymutatása alapján a csatlakozó szövetkezetek joga lesz.

A területi szövetségek fő célja a szövetkezetek demokratikus működésének, önálló, vállaltszerű gazdálkodásának előmozdítása, a szövetkezetek jogainak védelme. E szerv egyben a termelőszövetkezetek érdekvédelmi képviselete is lesz. A termelőszövetkezeti szövetségek önállóak lesznek. Feleltük nem gyakorolnak közvetlen irányítást. A működésükkel kapcsolatos költségeket a belépő termelőszövetkezetek viselik.

A tanácskozásra felelősségteljes munka hárul a kongresszusi küldöttek megválasztásában is. A jók közül a legjobbakat kell a kongresszusra megválasztani, akik méltóan képviselik szövetkezeti gazdaságainkat. Az országos küldöttek megválasztásakor gondolni kell arra, hogy helyet kapjanak a delegációkban az egyes termelési körzetek képviselői, arányuknak megfelelően a gazdaságilag erős és a gyenge tsz-ek, valamint a termelőszövetkezeti csoportok képviselői is.

E néhány gondolat villantása a március 15-i termelőszövetkezeti tanácskozás előtt is tükrözi, hogy a mezőgazdaság igen sok és alapvető kérdése kerül elemzésre, megvitatásra. Az itt elhangzó javaslatok megfelelő segítséget adnak a kongresszusi küldötteknek a döntéshoz, a kongresszus után pedig a gyakorlati munkához.